

Dosarul nr. 2rac-407/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. M. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Danilov, Gr. Dașchevici, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Dumitru Mardari
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Anticolector”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată ”Făuritorul” împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Anticolector” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 29 decembrie 2017, SRL „Făuritorul”, reprezentată de avocatul Cotruța Sergiu, s-a adresat cu cererea de chemare în judecată împotriva SRL „Anticolector” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în temeiul contractelor de locațiune nr. xxxx din 01 noiembrie 2012 și nr. xxxx din 01 ianuarie 2013, SRL „Făuritorul” a transmis în folosință temporară spațiu comercial SRL „Anticolector” pentru amplasarea unor terminale de plată momentană a serviciilor de telefonie mobilă, serviciilor comunale și ale altor servicii.

Reclamantul a invocat că în perioada 30.01.2014-28.02.2015, a pus la dispoziția pârâtului spațiul ne locativ amplasat în mun. Chișinău, xxxxx. xxxx. Obligațiunile asumate le-a executat însă, SRL „Anticolector” nu și-a îndeplinit angajamentele sale pecuniare față de locatorul-reclamant or, suma debitoare constituind 22400 de lei.

A susținut reclamantul că în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară și a respectării procedurii prealabile au fost expediate la data de 21.11.2017 și 12.12.2017 reclamații la adresa debitorului, prin care i s-a cerut restituirea sumei în termen de 5 zile calendaristice din momentul recepționării notificării, însă fără rezultat.

A menționat reclamantul că urmare a oferirii spațiului în locațiune, SRL „Făuritorul” a emis mai multe facturi fiscale în sumă totală de 22400 de lei. Facturile menționate corespund tuturor exigențelor prevăzute de lege ca formă și conținut, fiind semnate și ștampilate, astfel, confirmând raportul juridic obligațional dintre părți.

A solicitat reclamantul încasarea din contul SRL „Anticolector” în beneficiul SRL „Făuritorul” a sumei de 22400 de lei, cu titlu de datorie și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 03 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul central), cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Făuritorul” împotriva SC „Anticolector” SRL cu privire la încasarea datoriei de plată conform contractelor de locațiune, compensarea cheltuielilor de judecată, a fost admisă integral și s-a încasat de la SRL „Făuritorul” în beneficiul SC „Anticolector” SRL, suma de 22400 de lei cu titlu de datorie și suma de 672 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin decizia din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel depusă de SC „Anticolector” SRL și a fost menținută hotărârea din 03 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul central).

Pentru a concluziona astfel instanța de apel a conchis că argumentele invocate de apelant/recurent, în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de către instanța de apel, deoarece se axează asupra circumstanțelor care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de fond, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

La 4 septembrie 2019, conform ștampilei aplicate pe plicul poștal, SRL „Anticolector”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

La data de 28 octombrie 2019, SRL „Anticolector”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, a declarat recurs suplimentar împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate și a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, astfel, încălcând dreptul la un proces echitabil.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 21 mai 2019.

Materialele cauzei atestă faptul că decizia contestată a fost expediată părților la data de 14 iunie 2019 (f.d. 123) însă, date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 4 septembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Anticolector”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL ”Anticolector”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL ”Anticolector”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată ”Anticolector”, reprezentată de avocatul Mihail Durnescu împotriva deciziei din 21 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Dumitru Mardari

Victor Burduh